

2. Skib i indenrigsfart, for hvilket det størst tilladte passagerantal er fastsat til 500 eller derover, samt skib i international fart skal være forsynet med radiotelegrafanlæg.

Skib i indenrigsfart, for hvilket det største passagerantal er fastsat til 50 eller derover, men under 500, og som ikke er forsynet med forskriftsmæssigt radiotelegrafanlæg, skal være forsynet med radiotelefonanlæg. For skib, hvis største passagerantal er fastsat til under 50, i fart uden for havneområder og andre stærkt begrænsede farvande kan direktøren for statens skibstilsyn bestemme, at skibet skal være forsynet med radiotelefonanlæg.

3. For passagerskibs udstyr med redningsmidler kan der fastsættes særlige regler.

4. Om opholdsrum for passagerer gælder i almindelighed:

Skib, der går i natfart af mere end seks timers uafbrudt varighed, skal have passende opholdsrum for passagererne. På rejser, der strækker sig over flere nætter end én, kan der for hver passager kræves køje- eller sofa-plads.

5. For skibe i langfart gælder:

Opholdsrummene for passagerer skal fyldestgøre de krav, der foreskrives i henseende til størrelse, indretning, udstyr, belysning, ventilation, opvarmning, vedligeholdelse og renholdelse.

Opholdsrummene for passagerer må ikke anbringes i overbygninger, der ikke har fast karakter, ej heller foran kollisionskoddet eller på et dæk, som er lavere end det, der ligger umiddelbart under vandlinjen ved største tilladte nedlastning.

Der skal være særskilt køje for hver passager. Flere end to køjer må ikke anbringes over hinanden. Der skal findes særskilte soverum for kvinder.

Der skal være indrettet toiletrum for passagererne.

Passagererne skal have adgang til fri luft på øverste faste dæk eller på andet passende sted.

6. Skibet skal være forsynet med lægemidler og hospitalsrum således som foreskrevet under hensyn til antallet af samtlige ombordværende personer.

7. På iøjnefaldende sted ombord skal der findes opslag om den passagerfart, hvori skibet kan anvendes, og om det største tilladte passagerantal.

§ 6. Alle fornødne forskrifter til nærmere fastsættelse af de krav, som på grundlag af de foranstående hovedregler stilles til skibs og maskineris bygning og udstyr, udstedes af handelsministeren. Der skal herved tages

hensyn såvel til skibets art, størrelse, formål og klassifikationsforhold, maskineriets art og den fart, hvori skibet agtes anvendt, som til de af Danmark ved ratifikationen af internationale overenskomster påtagne forpligtelser. Forskrifterne om sanitære forhold udfærdiges efter samråd med indenrigsministeren, om radiostationer efter samråd med ministeren for offentlige arbejder.

Stk. 2. Lovens bestemmelser kan af direktøren for statens skibstilsyn fraviges med hensyn til

- 1) skibe af særlig bygning, af særligt materiale eller med særligt maskineri,
- 2) skibe, der er bestemt for særlige formål eller anvendes i særlig fart, navnlig en tids- eller stedsmæssigt begrænset fart,
- 3) skibe, der lejlighedsvis anvendes til befordring af fiskere og andre til fiskeriet knyttede personer mellem Færøerne og Grønland, og
- 4) skibe, som ikke har selvstændigt fremdrivningsmiddel.

Stk. 3. Når et skib, der ikke er passagerskib i denne lovs betydning, anvendes til en efter skibstilsynets skøn regelmæssig befordring af passagerer, kan det for hvert sådant skib bestemmes, hvilke krav der skal stilles til indretning og udstyr. Hvis et skib, der ikke er passagerskib, lejlighedsvis medtager enkelte personer udenfor besætningen, kan der ikke stilles større krav, end om disse personer henregnes til besætningen.

§ 3. Industriministeren fastsætter nærmere regler om de krav, der skal stilles til skibes stabilitet, og om lastelinjer og dybgangsmærker.

§ 9. På ethvert skib skal på for- og agterstævn være afmærket mål i decimeter og engelske fod til angivelse af dybgæendet.

§ 10. Ethvert passagerskib eller andet skib, der anvendes til regelmæssig befordring af passagerer, samt i øvrigt ethvert skib, som farer på fremmed havn eller vest for linjen Lindesnæs-TeXel, skal være forsynet med lastelinjemærker og med fribordscertifikat.

Stk. 2. For andre skibe kan ministeren foreskrive, at de skal være forsynet med lastelinjemærker og med fribordscertifikat.

Stk. 3. Handelsministeren kan fravige bestemmelsen i stk. 1 såvel for enkelte tilfælde som i almindelighed for fart i visse bestemte farvande.

§ 11. Lastelinjemærkerne angiver det største dybgående, hvortil skibet under forskelli-